

over Landet, og det er ogsaa en Ting, som er tilstrækkelig bekendt for denne Sal. Det vidste de Herrer, da de ville lave deres nye Politik, den Politik, der under Navn af Landbrugspolitik handler uretfærdigt mod Byarbejderen og begunstiger Proprietæren, Følgeholderen paa Landet, Storbonden paa Landet, i en ganske anden Grad en Landarbejderen og Husmanden uden Landbrug. Thi det kommer man næppe nogen Sinde fra, at Sukkerforbruget i den mere velstillede Mellemklasse og Overklasse er fra det 5—10—12 dobbelte af, hvad det er i Landarbejderfamilierne. Det er en Ting, som jeg tror, en nærmere Undersøgelse vil godtgøre, og som man vil blive nødt til at lade staa fast som Gennemsnit. Nej, man vidste altfor godt, at vi var Modstandere af denne Politik, og paa Grundlag af dette lavede man denne Olfkat, denne Ombytningsslov, som Sukker- og Olløben er. Man vidste nemlig, at man derved vilde stille os det Valg, enten at gaa mod vor egne Udtalelser paa Valgdagen og vore egne Udtalelser her i Tinget, eller ogsaa lade være at gaa med og lade staa udenfor. Følgen blev ogsaa ganske naturligt, at vi ere komne til at staa udenfor den Politik, her bliver ført, den Politik, som nu er kommen saa vidt frem, at den aabent lader telegraferer Landet over, hvorvidt den har sine Aftaler. Den baserer sig paa Aftaler mellem ledende Politikere, mellem en Del af Bønstre og en Del af Højre; alt det vide vi meget godt, og det vil Landet selv ogsaa vide, det vil bide Mærke i det, vel vidende, at det er ikke os, Olfkatten skriver sig fra, at det er ikke os, der ere Olfkattens Venner, at det er ikke os, der have onsket at lægge en Skat, som selv det ærede Medlem for Møen (Bøjsen) indrømmede i sin Tale i Dag, var en af de mest trykkende Forbrugsstatter, der eksisterede. Det ærede Medlem sagde netop udtrykkeligt, at man kunde ikke bygge en Alderdomsforførgelse paa en af de tungeste og strengeste Forbrugsstatter i Landet. Man vil derfor vel vide, at den Skat skriver sig ikke fra os, og at denne Omlægningsplan uden Medsættelse, som nu proklameres fra Flertallet i dette Ting, og som det nu offentligt forlyder, er sikret Flertal, have vi været imod, at vi have været imod den af politiske Grunde, fordi vi mene, at man ikke under Navn af Landpolitik skal gennemføre en Politik, som i Virkeligheden, medens den giver Landarbejderen 1 Kr., giver den velstillede 10, 20, 30, 50 ja op til 100 Kr. De vide ogsaa særdeles vel, at man ikke under Navn af Landbrugspolitik, naar ikke ganske særegne omfattende Fædrelandsinteresser foreligge, kan

forsvare at gaa med til en Politik, som rammer alle vore politiske allierede i Købstæderne. Men naar de Herrer paa Trods af den sidste Valgdag og til Trods for, at man den Gang gik sammen mod en Skat af denne Art, have fundet, at det var en rigtig politisk Basis at gaa til en Forhandling med Højre netop paa Grundlag af det, Valgdagen forvante, vil Befolkningen vel vide at skønne, at det er ikke fra os, den Politik skriver sig, men at den har sit Hjem og sin Grundvold anden Steds, ligesom den ogsaa sikkert vil faa sin Gennemførelse anden Steds. Og vi have ogsaa tilstrækkelig jaglige Grunde mod denne Politik, bl. a. ogsaa den, at i Virkeligheden er det en ublu Skat, den Skat, som foreslaas lagt paa den indenlandste Produktion, en Skat, som ganske sikkert vil have ubehagelige Konsekvenser i Fremtiden og vil komme til at svide til den Fabrikation, som vokser sig op i Landet og er bleven en forholdsvis betydelig Produktion. Det er ikke fra os, det skriver sig, men da de Herrer skulde lave deres Politik, da den Ting var en afgjort Sag, da Olfkatten var sikret og telegraferedes som sikret ud over Landet, da Sammenstemningens Ord vare udtalte, saa var det, at vor Opposition kom til at foreligge. Jeg kan ganske tiltræde de Valeres Ord, som her have udtalt, at Valget ligger ikke mere mellem Olfkat og Fik-Olfkat. De Herrer have udtalt offentligt baade her og i deres Blade, at deres Lovs Gennemførelse er sikret, at den er afgjort. Det vide de, og det vide vi ogsaa, det have vi Grund til at gaa ud fra. Men naar det er Tilfældet, saa siger jeg, at saa bliver dette Spørgsmaal kun et Spørgsmaal om, hvortil denne Skat bedst kan anvendes. Og der synes jeg dog, det er ganske naturligt, at man stiller dette Spørgsmaal til enhver af dem, der have kaldt sig Bønstremænd her i Landet: Er Meningen den, at I ville foretage en Skatteomlægning, paalægge en ny Skat, en Skat, som I selv kalde en tung Forbrugsstat, ubelukkende for selv at tjene Penge, eller er Meningen den, at I have humane Formaal, almenmenneskelige Formaal med denne Skat, Formaal udover det, at begunstige denne Industri, som ingen Mennesker kunne overse, og det, selv at tjene Penge? Det er det virkelige Forhold. Der er den Forstel paa det nærværende Forslag og den saakaldte Sukker- og Ollø, som har været behandlet her i Tinget, at efter den Lov faar den fattige lidt og den rige meget, men efter den Lov her foreligger, faar den fattige ikke alene det, som gaar ind paa hans egen Forførgelse, men ogsaa det, som gaar ind paa den mere velstaaendes Forførgelse af bayersk Ollø og det,